

Til Leje.

Överste Etage af vor Ejendom i »Lilla bakka« udlejes straks. Ligeledes udlejes fra 1. November de to nederste Etager af vor Ejendom »á Bryggjubakka«. — Henvendelse til Formanden.

Havnar arbeiðsmannafelag.
Telefon 271.

hava við ónga vissu fyrri, at ministerið fær planin viðtíkan.

S. P. Zachariassen: »Hvis sambandið helt óngan sjálvstýr-istendens verið í planinum, vildi so A. Samuelsen gingið við?»

J. Kallsoy: Málið eitur almennu peningaviðurskipti Føroya, og tað loyvir soleiðis at tala um viðurskiptini í síni heild. Sambandsoddamaðurin var í oyrafallandi fámæltur. Eru sambandsmenn bylsnir og illa við, er fólk yvirhøvur bylsnari og ikki minni illa við, tí tey hava valt, at alt skuldi ganga sum fyrr við at fáa pening frá Danmark. Nú fola veljararnir seg sviknar, sviknar av sambandinum og Danskunum. Eftir okkara sjálvstýrismanna sjónarmiði halda vit, at tað er naturligt. Tilboðið sigur greitt, at vit ikki kunnu ganga somu leið sum fyrr. Aftur og aftur hava verið niðri frá boðið til samráðingar, men sambandið hevur verið ófordragligt og avvist alla samráðan. Sambandið hevur her verið ólíggljagligt og ónerisligt móti Danskunum. Tíðirnar eru ringar í Danmark, tí skilji eg tilboðið. Teir hava nóg mikið við seg sjálvar. Seinasta sambandsblað talar um sambandsins realpolitik og um, at sjálvstýrispolitikkurin er ein fatamorgana. Nú stendur realpolitikkur fyrri. Frammi á tinghorði liggja: Akordlógin, umsókn um 800.000 til reiðararnar, pening til útgerðina, bankamál o. s. fr., alt hetta á útgiftisíðuni. Men hvar er sambandsins inntøkkpolitikkur? Teir hava fíjlt hann, ikki eitt einasta uppskot, ið miðar móti nýggjum inntøkum, hevur sambandið. Nú er at taka stóð. Sambandið má taka stóð. Tað batar ikki á snakka spakuliga um tann vana stand, vit eru í. Vilja sambandsmenn skjóta uppskot um eina samráðan við Danir, vilja sjálvstýrismenn vera við. (Samuelsen: Vit behøva tykkum ikki). Já, so yvirláta vit tykkum alt í hendur. Tí hava fleiri talið. Nú stendur til tykkara. Brevið er til tykkara.

Iversen: Eg vil siga nokur orð sum tingmaður fyrri Norðstreymoy og sum tingmaður fyrri Vestmanna. Hvi er Vestmanna komið uppá fíggaráplanin? Vit hava ventað at fingið havnina í Vestmanna á sama hátt, sum hini plássini hava fingið teirra havnir.

Tilboðini, ið vit hava fingið, hava einans gjørt illt. Teir vilja seta okkum á rásón. Vit eru við hesum vanlukku tilboði komir undir skor — og tað er ringt at koma leysur aftur. Sjálvt sjálvstýrið veit ikki, hvussu vit skulu rógva. Hvor hevur skyldina? Er skyldin heimanifrá? Hón er ikki í hvussu er hjá sambandinum, tí sambandið hevur hildið fast uppá, at vit skulu standa í sama forholði sum áður, tá alt hevur gingið væl, og vit hava fingið nógv frá Danmark.

Eg eri bangin fyrri, at tilboðið fara við sær, at vit fáa minni enn fyrr. Mær dómur tí ikki tilboðs rásónpolitikkinn.

Winther: Aðrenn hetta tilboð kom á ting, hevði havna- og veganevndin hildið 5 á 6 fundir. Utan at slatra nakað kann eg

siga, at vit inntreingjandi hava hildið fram at fáa vega- og havnamálini framd. Eg vildi ynskt, at vit longu høvdu sent brevið um havnir og vegir niður. Nú er alt arbeiðið gjørt til ónga nyttu. Teir siga, at Sandshavn, Hovshavn og Víkarhavnin bert hava lokalan lýðning — men menniskjans liv stendur her á spel. Men tað kanska teir góðu harrar leggja einki í. Táid vit vóru lidnir við Tvøroyrar, Vágs og Havnar havnirnar, varð lovað okkum, at vit skuldu koma í betrugning og fáa havnina á Sandi, Stenballe, Fris Skotte og aðrir hava allir lovað. Men nú er málið beint burtur sum statinnum óviðkomandi. Hetta er sárt.

Síðani høvdu orðið O. F. Joensen, Zachariassen, Patursson, A. Samuelsen, Mikkel Samuelson, Dam og

Debess, ið helt O. F. Joensen vera ógvuliga raskan í orðum, táid hann segði, at sambandsmenn vóru menn at greiða flokkjuna og ordna alt sum ein svísk. Hetta vóru stór orð, bert gerningin kom at standa aftanfyri.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

150 ferðir

hevur »Tjaldrið« nú gjørt millum Føroyar og Danmarkar. Teyssvegna hevði stjórn skipafelagsins boðið til samkomu umboð á »Tjaldrinum leygarkvöldið. Har vóru hildnar roður av ymsum monnum um tann lýðning skipafelagið hevði fyrri Føroyar, og tað kann eisini við rætti sigast, at um skipafelagið hava Føroyingar staðið samdir — hvat annað enn skilir okkum.

Tak.

Jeg bringer min hjerteligste Tak til alle, der ved min Afrejse fra »Tjaldur« viste mig saa megen Venlighed og Opmærksomhed, og beder dem være forvisset om, at jeg stede vil bevare mine 7 Aars Tjeneste paa »Tjaldur« som et smukt Minde om Færoerne.

E. Poschmann.

Fiskemarkedet.

»Føroya Fiskaútflutningsfelag« meddeleer:

24.—9.—32.

Oporto: Ingen Tilførsel af færøsk Klipfisk, af islandsk 42 Tons, af norsk 48, af newfoundlandsk 216, af fransk Lavée 7. Priser for færøsk og islandsk Klipfisk 190 Esc. pr. 60 kg. for norsk 190, for newfoundlandsk 233, for fransk Lavée 170. Beholdning af newfoundlandsk Klipfisk 1713 Tons, af alle andre Klipfiskesorter 987 Tons. Kurs for Lst. 110,00 Esc. pr. 1 Pd. Markedet trægt.

27.—9.—32.

Genua: Priser uforandret. Efterspørgsel god. Ingen Tilførsel.

Barcelona: Tilførsel af islandsk Klipfisk 1000 Tons. Priser for 1. Klipfisk 96/104 Ptas. pr. 50 kg. Beholdning af alle Klipfiskesorter 2300 Tons.

Bilbao: Tilførsel af færøsk Klipfisk 205 Tons, af islandsk 304. Beholdninger af færøsk Klipfisk 500, af islandsk 650, af norsk 25. Priser for færøsk Klipfisk 90/91 (Ptas. pr. 50 kg) for islandsk 87/88, for norsk 85/90. Sterling 42,35.

Fécamp: Situationen uforandret.

30.—9.—32.

Oporto: Tilførsel af færøsk Klipfisk 0 Tons, af islandsk 120, af norsk 243, af newfoundlandsk 356, af fransk Lavée 15. Priser for færøsk Klipfisk (Esc. pr. 60 kg) 200, for islandsk 200, for norsk 185, for newfoundlandsk 240, for fransk Lavée 165. Beholdning af newfoundlandsk Klipfisk 1449 Tons, af alle Klipfiskesorter 747 Tons. Markedet roligt. Kurs for Lst. (110,00 Esc. pr. 1 Pd.).

Et nyt 1914.

Englands Premierminister under Krigen, David Lloyd George, har til sine Bladforbindelser skrevet en Artikel, der ikke alene ved sit Indhold, men ogsaa ved sin kraftige Form vil vække stor Opsigt.

Han melder sig som den ene af de fire Mænd, der i første Række var ansvarlige for Afslutningen af Versaillestraktaten. Sammen med de øvrige tre — Clemenceau, Præsident Wilson og den italienske Signor Orlando — paalagde man Tyskland en ubarmhjertig Udryddelse af dets syndige Rustninger, men samtidig tilsikrede man Tyskerne, at deres Afrustning skulde benyttes som Præludium for en almindelig Reduktion af andre Nationers Rustninger. Denne Forpligtelse har ogsaa fundet Udtryk i Folkeforbundspagten og er blevet akcepteret af alle Traktaters Underskrivere og ratificeret af deres Parlater.

De to af de fire — Clemenceau og Wilson — er døde, men som den ene af de to overlevende tover Lloyd George ikke med at akceptere Tysklands Standpunkt, nemlig at de sejrjærende Stater paa skamløs Maade har brudt Tro og Love i Nedrustningsprogsmaalet — og det vilde forbyrde ham, om Signor Orlando skulde have et andet Syn paa Sejrherrernes Skamfærd i denne Henseende.

Det var Brønning, der i sin Tid fremsatte Kravet om Tysklands Ligeberettheds. Denne Advarsel fra en ikke militærisk Regering blev behandlet med en fornærmende Ligeegyldighed — og først da den gentoges af v. Schleisner i hans militært fyndige Ord, syntes Europas Statsmænd grebet af Bestyrtelse.

Lloyd George dokumenterer derefter med ikke tidligere offentliggjorte Tal, hvorledes Frankrigs, Italiens, Tsjekoslovaakiets og Polens Styrker og Udrustning er voksede kolossalt. Han betegner den tjekoslovakiske Udenrigsminister Benes som Frankrigs Redskab. Intel Under derfor, at Benes fik saa vag og meningsløs en Resolution vedtaget paa Genævekonsferencen.

Frankrig har sat Penge i Polen og Tsjekoslovakiet til Hærs Udrustning. Det har været Frankrigs Politik at indkredse Tyskland med en Mur af skarpt-slebne Spyd. Tyskland ligger afmægtigt og lemlestet, omgivet af fjendtlige Magter, store og smaa, der er væbnede til Tænderne og i Besiddelse af et vældigt Artilleri, hvis Løb alle peger i Retning af Tyskland,

der er aldeles hjælpeløst overfor denne uhyre Magt. Ingen Nation med Selvspekt kan tolerere en saadan Ydmygelse, siger Lloyd George.

Han konstaterer, at der ikke, hverken i Frankrig, Storbritannien eller Tyskland er en eneste Mand i den rette førende Stilling og slutter med at udtale, at han vægrer sig ved at tro paa de værste Muligheder for Fremtiden — men det gjorde han ogsaa i 1914. Med de uhyre Millionære for Øje var det alt for vanvittigt at forestille sig et kommende Blodbad — han troede ikke paa Krigen Mulighed. Krigen kom den Gang ikke med Hensigt, men fordi der savnedes enhver klar Hensigt. Den samme Planløshed og Raadvildhed behersker de middelmaadige Hjerter, som leder — eller rettere sagt — ikke leder de store Folkelags Skæbne i Dag.

Lloyd Georges usminkede og ualmindeligt voldsomme Ord vil uden Tvivl give Genlyd Verden over. Som en af Hovedpersonerne i Krigstidens og Efterkrigstidens Politik vil hans Skildring af Europa i Vaaben og hans Behudelse af Faren for et nyt 1914 være et yderst alvorligt Varselsraab om Besindelse, for Verden er ført lige til den store Vanviddets Afgrund.

Bilismen for 25 Aar siden.

Da Billoven skulde revideres. — Højest 15 km i Timen!

For 25 Aar siden skulde Løven om Kørsel med Automobiler revideres, og Amtsraadene blev i den Anledning afesket en Erklæring om de Erfaringer, man havde gjort med de ny Køretojer. Vi gengiver efter »Roskilde Dagbladet« den 4. September 1907 følgende Referat af Forhandlingen i Københavns Amtsraad:

Elatsraad N. Andersen fandt, at den gældende Lov havde fungeret nogenlunde tilfredsstillende, men ønskede dog en Skærpselse paa enkelte Punkter, særlig med Hensyn til Køreastigheden, der ikke burde være over 15 km (2 Mil) i Timen. Med den nu tilladte Køreastighed bliver der næsten ikke til at færdes, hverken for Køretojer eller Fodgængere.

Taleren oplæste derpaa en Artikel af det ansete engelske Tidsskrift »The engineers«, hvori Automobilismen betegnes som en Forbandede. Virkningen deraf har været en saadan, at der er lange Strækninger i Londons Forstæder, hvor det er Ejerne umuligt baade at faa deres Huse solgt og udlejede paa Grund af, at den uendelige Automobileffersel hvirvler saadanne Masser af Støv op, at det er umuligt at bebo Husene ved de stærkt trafikerede Bjeve. Endvidere fører den stærke Bil-kørsel med sig, at Afgrøden indtil 50 m Afstand fra Vejene aldeles odelægges, ja, det er endda saa galt derovre, at Kreaturerne ikke kan græsse paa Marker i Nærheden af Vejene.

Prop. Piper: Ja, alt det begynder vi nord for København allerede at faa Kendskab til.

N. Andersen: Den eneste Fordel, Bilerne har frem for almindelige Køretojer, er Hastigheden. Det er langt behageligere at køre med Hest og Vogn og ikke saa livsfarligt.

Kobmand Ernst Larsen, Taa-

strup: Vil det ikke være tilstrækkeligt at faa Køreastigheden indskrænket alene i Stationsbyerne; det er maaske lettere at føre igennem.

Gdr. P. Hansen, Tranegilde: Det gavner næppe. Roskilde Landevej er jo næsten bebygget paa hele Strækningen, saa der gælder de samme Forhold som i Stationsbyerne.

N. Andersen troede ikke, det nyttede at tage Begrænsningen. Vi sidder her for at varetage Befolkningens Interesser og ikke de københavnske Rigmænds, der har Raad til at bruge det moderne Køretoj.

Formanden: Skal vi saa svare Ministeriet, at i sin store Almindelighed virker Løven ret tilfredsstillende. Derimod ønsker man Køreastigheden nedsat til 15 km i hele Københavns Amt?

Dette vedtoges.

Grzesinsky i København.

Berlins tidligere socialdemokratiske Politipræsident fortæller om Forholdene i Tyskland.

Jernfronten er ubrydelig. — Den nye haarde Valgkamp, der forestaar.

Grzesinsky, Berlins tidligere Politipræsident, var forleden i København.

Grzesinsky har aflagt et Besøg paa Social-Demokraternes Redaktion. Vor tyske Parltælle er en Mand i sine bedste Aar. Hans stærke Ansigt, der har noget ormeagtigt over sig, bærer Vidne om en kraftig og beslutsom Personlighed. Dygtigt har han ogsaa ledet Berlins Politikorps, inden for hvilket han var meget afholdt, hvad der spontant kom til Udbrud, da Grzesinsky den 20. Juli i Aar ved et Kup blev fjernet fra sit Embede.

Slet ikke saa dramatisk.

Vi heder Grzesinsky fortælle os om denne dramatiske Episode.

— Det kender de jo alt sammen fra Aviserne, ler Grzesinsky. Det var saamænd slet ikke saa dramatisk.

— Der er Proces om Afskedigelsen?

— Ja, hele det Indgreb over for den tidligere projsiske Regering, der fandt Sted den 20. Juli, er Genstand for Proces. Jeg klagede straks over det, der skete over for mig. Rigsrettens Afgørelse vil falde 4. eller 5. Oktober.

Det nye Rigsdagsvalg.

Vi meddeler Grzesinsky, at det tyske Rigsdagsvalg er fastsat til 6. November. Meddelelse herom er indlobet, mens Grzesinsky var paa Rejse herop.

— Det bliver det femte store Valg i Aar, siger Grzesinsky, og det bliver et haardt Valg. Det drejer sin om Regeringen von Papens Eksistens og man kan vente, at denne Regering vil sætte alle Segl til for at bevare Magten. Aviserne vil sikkert faa Ordre til at indrykke Regeringens Proklamationer, og Radioen vil uden Tvivl blive benyttet af Regeringen i endnu højere Grad end hidtil.

— Var Oplosningen af Rigsdagen lovlig?

— Formentl vistnok; men den er afgjort stridende mod Forfatningens Aand. Man maa dog give en nyvalgt Rigsdag Lejlighed til at vise, om den kan arbejde. Men man kommer iøvrigt ikke uden om, at der i den nu opløste Rigsdag var et Fler-